

Den gamle redacteur takker af

Efter 30 år i bestyrelsen for Steno Museets Venner har jeg valgt at stoppe både som bestyrelsesmedlem og redaktør for venneforeningen. Jeg var blandt initiativtagerne til *Stenomusen* og har med denne udgave layoutet samtlige 80 numre.

Stenomusen 1 udkom i december 1997. Det var i sort/hvidt og indeholdt blot

fire sider. På forsiden af dette første blad kunne man læse, at hensigten var at "bringe aktuelt nyt om arrangementer og dagliglivet på Steno Museet. Det er først og fremmest tænkt som et medlemsblad, men andre må meget gerne kigge med.

Før medlemmer, som bor i stor afstand fra museet, kan det være vanskeligt at holde sig ajour med museets mange tilbud. Nærværende blad skulle gerne råde bod på dette."

Med en vis stolthed tør jeg godt påstå, at bladet har

efterlevet denne programmerklæring og er blevet en stor succes. Dette er ikke min fortjeneste, men skyldes i høj grad et engageret museumspersonale, der sammen med en lang række eksterne bidragsydere har leveret læseværdigt stof til bladet. Altid velskrevet, informativt og interessant for såvel medlemmer af Steno

lingsafsnit i museet. Lad mig blot fra dette nummer som eksempel nævne *Bohr og atommodellerne*.

Da bladet havde bevist sin eksistensberettigelse, valgte Steno Museets Venner fra nummer 15 at bekoste en trykning i farver, så de mange billeder, vi vælger til illustration af artiklerne, bedre kunne komme

til deres ret. Man kan i øvrigt se samtlige numre af bladet i en pdf-version på webadressen science-museerne.dk/om-science-museerne/stenomusen/.

Museets Venner som andre museumsbesøgende. Sidstnævnte kan frit tage et eksemplar af bladet, som er fremlagt i museets foyer.

I den oprindelige programmerklæring blev en bestemt artikeltype, som jeg selv holder meget af, desværre ikke nævnt. Det drejer sig om den faglige artikel – ofte knyttet til enkelte genstande eller hele udstil-

Nu er det så slut for mit vedkommende – og jeg ønsker min afløser god vind. Men jeg kan ikke slutte uden at sende en inderlig tak for et supergodt samarbejde til specielt de tre af museets medarbejdere, som er eller har været mine medredaktører: Hans Buhl, Aase Roland Jacobsen og Hanne Teghhus.

Knud Erik Sørensen